

maatte betragtes som et konstant Beløb, indenfor hvilket Udgifterne altid maatte holdes — at selve de Udgifters Natur, der falde ind under denne Konto, kan gjøre det til en Umulighed ikke at overfride Kontoen, medmindre man vilde hævde, at Udenrigsministeren, for ikke at overfride en saadan Konto, skulde undlade saadanne Omflytninger i det diplomatiske Korps, blandt vore Repræsentanter i Udlandet, som ellers maatte være ønskelige og nødvendige, eller skulde undlade at affende saadanne særskilte Missioner, som maatte være nødvendige for Staten. Det er isørigt kun en Bemærkning, jeg fremsøger, idet jeg ikke er tilbøjelig til, dersom der skulde blive Anledning dertil, at optage en videregaaende Strid om Betydningen af denne Konto. Jeg vil endnu kun yderligere minde om, at denne Konto for saa Nar tilbage løb paa 20,000 Kr., men at man saa nedsatte den til 10,000, fordi der i en Række af Nar var brugt Mindre. — Den for mig meget behagelige Overensstemmelse mellem Udvalget og mig om de øvrige Forslag vedkommende. Finantsministeren strækker sig desværre ikke til Hovedforslaget, som er stillet af mig, under Nr. 1, om Gjenoptagelse af Dyrtidstillæget for indeværende Nar paa Tillægsbevillingslovforslaget. Det vilde være forekommet mig at være i god Overensstemmelse med det ærede Udvalgs Omhu for at fikke dem, der have en personlig Interesse i tidligere, være sig paa Finantsloven for indeværende Nar eller Tillægsbevillingslovforslaget for foregaaende Nar, vedtagne Bevillinger imod Tab, hidrørende fra Gjennemførelsen af de store Principer, som man hævdede og ved Afstemningen gjennemførte ved Sagens 2den Behandling — det vilde, siger jeg, være forekommet mig at være i god Overensstemmelse med denne Omhu for personlige Interesser, om man ogsaa havde været villig til at stemme for en Gjenoptagelse af disse Bevillinger, der have en saa stor Interesse for Statens Embeds- og Bestillingsmænd, og som ere fremkomne under Navnet „Dyrtidstillæg“. Jeg vil sige, at for mit Vedkommende, hvor stor Interesse, jeg end kan have for disse andre personlige Tillæg, saasom Tillæg til Kontrolløren for Østersøfløjet osv., saa har jeg dog endnu større Interesse for, at Statens Embeds- og Bestillingsmænd overhovedet faae et Tillæg, som efter Billighed kan tilkomme dem. Jeg har allerede ved Sagens 2den Behandling gjort gjældende, at efter min Betragtning er Xrangen tilstede i endnu større Maal nu, end naar man tidligere har forhandlet dette Spørgsmaal, og dersom det skulde kunne nytte noget at ansøge Kal til Bestyrkelse deraf, vilde jeg kunne ansøge for det ærede Thing blandt Andet det overordentlig store Beløb, der er givet som Forskud paa Lønninger til Embeds- og Bestillingsmænd i den hidtil forløbne Del af dette Finantsaar, et Beløb, som adskillige Gange overstiger det, som

ellers har været det sædvanlige. Indtil Februar Maanedes Udgang er det naaet op til 121,000 Kr., medens de tidligere ydede Forskud gjennemsnitlig kun have været nogle og tredive Tusinde aarlig og i det sidste Finantsaar 50,000 Kr. Jeg tror imidlertid ikke, at hverken dette af mig Ansørte eller noget som helst Andet skulde kunne bevæge det ærede Flertal til at gaa ind paa nu at stemme for det Forslag, der findes under Nr. 1 i Betænkningen, og jeg kan kun slutte mig til det Saab, der er udtalt af det ærede Mindretals Ordfører (Thomsen), at, om denne Sag end ikke finder sin Afgjørelse nu paa den Maade, jeg helst havde ønsket ved, at det Dyrtidstillæg, der er foreslaaet af mig under Nr. 1, bliver vedtaget her ved Tillægsbevillingsloven, det dog maa lykkes at bringe et saadant Dyrtidstillæg tilstede faavel for det kommende Nar som for de to Nar, i hvilke Embeds- og Bestillingsmændene have savnet det.

Ordføreren (Lauber): Til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen), der talte paa Mindretallets Vegne, har jeg kun et Par enkelte Bemærkninger at gjøre. Vi hørte allerede ved 2den Behandling, hvorledes Flertallets Holdning med Hensyn til denne Lov var ham en Gaade, og denne gaadefulde Betragtning har jo forsat sig ved 3die Behandling. Svad der er det ærede Medlem en Gaade, er for det Første, hvorfor vi ikke optage alle Regjeringens Forslag, naar vi tiltræde dem, vi have tiltraadt, og for det Andet, hvorfor vi ikke selv gjendansatte en Række af de Forslag, vi have udstemt ved 2den Behandling, men undlade at gjøre det. Ved det Sidste nævnte det ærede Medlem navnlig saadanne, som angaa Bevillinger, der støtte sig til Love eller Kontrakter. Jeg skal dertil ganske i Almindelighed svare det ærede Medlem, at det ikke er vor Sag at gjenoptage Forslag, som ere udstemte ved 2den Behandling, imdtagen forsaavidt der maa antages at være nogle Enkelte, som Regjeringen efter det System, den har opstillet og vi delvis have tiltraadt, havde udeladt. De enkelte Forslag, vi have optaget, ere af den Vækkelse; for at nævne et Par enkelte Exempler er der nogle ekstraordinære Understøttelser, som Regjeringen har udeladt at gjenoptage, medens de allerfleste ere gjenoptagne af Regjeringen. Fremdeles er der saadanne Bevillinger som til de Skadelidte ved Hedebrandene, som Regjeringen udelod at gjenoptage, medens den gjenoptog alle tilsvarende, saadanne Forslag, som vi, for at supplere det System, som vi delvis have tiltraadt, have set os nødt til at gjenoptage, men derimod kunde det selvfølgelig ikke falde os ind at gjenoptage de Forslag, som have deres Plads paa den ordinære Finantslov, som nu er bortfalden. Jeg skal ligesaa lidt som det ærede Medlem her indlade mig paa at drøfte Narfagerne til, at den er bortfalden; men jeg skal